

Frederiksborggade 15  
1360 København K

**Til:**

- [XXX] Lejer- og fjernvarmeforening ved formand [XXX] og næstformand [XXX] [Klager]
- [Værket] ved direktør [XXX]
- Energitilsynet (j.nr. 13/07553)
- Til orientering til Energistyrelsen

Besøgsadresse:  
Linnésgade 18, 3. sal  
1361 København K

Tlf. 3395 5785  
Fax 3395 5799

[www.ekn.dk](http://www.ekn.dk)  
[ekn@ekn.dk](mailto:ekn@ekn.dk)

*Afgørelsen fremsendes pr. e-mail og ikke pr. brevpost*

**Anonymiseret****Afgørelse****27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

[Klager] har ved brev af 24. september 2014 fremsendt samme dag pr. e-mail klaget til Energiklagenævnet over Energitilsynets besvarelse ved e-mail af 27. august 2013 af en henvendelse fra foreningen.

**Energiklagenævnets afgørelse**

Energiklagenævnet kan ikke behandle klagen, der afvises fra realitetsbehandling ved Energiklagenævnet. Klagen viderendesendes dog til Energitilsynet til behandling, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2<sup>1</sup>.

Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

**Sagens baggrund**

Energiklagenævnet lægger til grund, at [klager] er en forening af lejere af beboelseslejemål udlejet af [værket], og at foreningens formand [XXX] og næstformand [XXX] begge er lejere af sådanne udlejningsboliger.

I følge det Det Centrale Virksomhedsregister (CVR)<sup>2</sup> er [værket] en erhvervsdrivende fond inden for branche 682030 Anden udlejning af boliger.

Det fremgår af Energitilsynets sagsakter, at Energitilsynets sekretariat ved brev af 18. august 2011 besvarede en henvendelse fra [værket] ved direktør [XXX], der påtænkte at etablere et fjernvarmeanlæg på ca. 500 kW med flisfyrring til varmeforsyning af [XXX] hovedbygning m.v. samt fritliggende udlejningsboliger. Af Energitilsynets besvarelse fremgår, at der er tale om en vejledende udtalelse. Energitilsynet vurderede, at det påtænkte anlæg formentlig ville være en blokvarmecentral, der er undtaget fra bestemmelserne i varmeforsyningslovens kapitel 4 om priser, da anlægget udelukkende skulle levere til institutionens eget forbrug. Tilsynet oplyste endvidere, at en lejer, der er utilfreds med varmeprisen, ville skulle klage efter lejelovgivningen. Med hen-

<sup>1</sup> Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014.

<sup>2</sup> [www.cvr.dk](http://www.cvr.dk) (CVR-nr.: [XXX])

syn til om det påtænkte anlæg ville være omfattet af andre bestemmelser i varmeforsyningsloven end kapital 4 blev [værket] henvist til at rette henvendelse til Energistyrelsen.

Ved brev af 21. juni 2013 rettede [klager] ved næstformand [XXX] henvendelse til Energitilsynet. Han oplyste, at [værket] var ved at etablere fjernvarmeanlægget. Han havde i den forbindelse kontaktet [værket] om varmeprisen, som han fandt høj sammenlignet med en række fjernvarmeleverandører i nærområdet, og om mulighederne for forbrugerindflydelse. Af henvendelsen fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Jeg har fremsendt denne sammenligning til [værkets] ledelse, som er kendt i området for at være økonomisk dygtige folk, og spurgte samtidigt til godkendelse af takstblad. Jeg modtog følgende svar:

Om godkendelse af Energitilsynet:

Vi har rent faktisk haft kontakt til Energitilsynet om godkendelse af prisblad. Vi falder udenfor den kategori, hvor Energitilsynet skal godkende takstbladet. Vi har derpå specifikt spurgt Energitilsynet om de kan gøre det alligevel, fordi vi egentlig gerne ville have denne eksterne godkendelse, men de har afslået, det må de slet ikke. Vi er medlem af Fjernvarmeforeningen, og kender reglerne for udarbejdelse af takstblade, og takstbladet er udarbejdet i overensstemmelse hermed. Vi har sikret os at hvis der opstår et problem, vil taksterne overholde reglerne som gælder for fjernvarmeværker, som skal have deres takster godkendt af Energitilsynet. Det vigtigste er formentlig, at skulle takstbladet generere et overskud, forbliver dette i varmeværket og modregnes i efterfølgende varmebetaling fra forbrugerne.

Om levering af egen/fremmed flis:

Flisprisen ab skov i sig selv er den samme, men transporten til fjernvarmeværket er her kortere, og prisen ved værket derfor lidt lavere.

Om sammenligning med større flisfyrede fjernvarmeværker:

Nej, vores beskedne anlæg kan ikke levere lige så billig fjernvarme som de store værker. Det har vi aldrig forestillet os, vi vil kunne. I din sammenligning overser du dog tilslutningsafgiften, som i en lejebolig ville blive omregnet til en huslejeforhøjelse over de første 10 år.

[...]

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 2 af 17

Jeg har derfor forhørt mig om den forbrugerindflydelse, som jeg mener Varmeforsyningsloven lægger op til og som I oplyste om i Energinyt nr. 9 – marts 2008 – jeg mente ikke, at der var så mange fortolkningsmuligheder. Svaret fra [værkets] ledelse var:

Fsv. forbrugerindflydelse er reglerne formelt gældende (går jeg da ud fra), men det har ikke praktisk betydning. Anlægget er en såkaldt blokvarmecentral. Loven taler om de forbrugere "hvis ejendomme" er tilsluttet. Der er én ejer af de tilsluttede ejendomme: [værket]. Tvister mellem forbrugeren ([værket]) og forbrugeren (lejer) skal klares efter lejelovens regelsæt.

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Og videre skriver ledelsen:

Side 3 af 17

Jeg er enig i at der ikke er så mange fortolkningsmuligheder. Du er – for eksempel – ikke en forbruger hvis ejendom er tilsluttet virksomhedens anlæg. Lavede vi et større anlæg, der forsynede en større kreds af ejendomme udenfor vores ejendomsgrænse, ville det være en anden snak.

Med denne henvendelse til Energitilsynet vil jeg afklare, om det er [værkets] ret at forholde mig oplysninger/indflydelse, som jeg ville kunne få, såfremt der havde været tale om anden form for ejerskab/selskabsstruktur? [...]"

Ved e-mail af 26. juni 2013 besvarede Energitilsynets sekretariat henvendelsen fra [klager] ved næstformanden [XXX], hvoraf fremgår følgende:

"[...]

I brev af 21. juni 2013 sendt pr. e-mail af samme dato spørger du i forbindelse med etableringen af et flisfyret varmforsyningsanlæg på [værket], om det har rigtigheden på sig, som anført af [værket], at [værket] efter varmforsyningsloven har ret til at forholde dig oplysninger/indflydelse, som du kunne få, hvis der havde været tale om en anden form for ejerskab/selskabsstruktur.

Svar:

[Værket] henvendte sig i 2011 til Energitilsynet om [værkets] planer om at etablere et flisfyret varmforsyningsanlæg. Sekretariatet svarede på henvendelsen i brev af 18. august 2011. Sekretariatets svar vedlægges til din orientering.

På det grundlag der forelå ved besvarelsen var det sekretariatets vurdering, at varmemforsyningsanlægget efter varmemforsyningsloven skulle defineres som en blokvarmecentral. Derudover ville anlægget efter sin projekterede karakter være omfattet af reglerne i bekendtgørelse nr. 1332 af 2. december 2010 om undtagelse af biogasanlæg og blokvarmecentraler fra kapitel 4 i lov om varmemforsyning (undtagebekendtgørelsen).

Det retlige grundlag for besvarelsen fremgår af besvarelsen.

Varmemforsyningslovens bestemmelser om forbrugerindflydelse findes i lovens kapitel 4 b. Bestemmelserne om forbrugerindflydelse er således en del af varmemforsyningslovens kapitel 4.

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Spørgsmålet efter varmemforsyningsloven er ikke, om [værket] har ret til at forholde dig oplysninger/indflydelse. Spørgsmålet er, om varmemforsyningsanlægget vil være omfattet af de relevante bestemmelser i varmemforsyningsloven. Det var som anført sekretariatets vurdering på det grundlag der forelå, at det ikke ville være tilfældet, fordi anlægget havde en sådan projekteret karakter, at det ville være omfattet af undtagebekendtgørelsens regler.

Side 4 af 17

Skulle anlægget ved idriftsættelsen ikke have den forudsatte projekterede karakter, er du velkommen til at rette fornyet henvendelse til Energitilsynet.  
[...]"

Ved e-mail af 19. august 2013 fremsendte [klager] ved næstformand [XXX] brev af samme dag med klage fra [klager] til Energitilsynet over prisen for fjernvarme fra det flisfyrede fjernvarmeanlæg, der var under opførelse på [værket], og manglende forbrugerindflydelse på dette værk. Brevet var underskrevet af seks personer.

Brevet vedlægges som bilag til denne afgørelse, hvor til der henvises.

Ved e-mail af 27. august 2013 besvarede Energitilsynets sekretariat henvendelsen således:

"[...]

Til [XXX]

I brev af 19. august 2013 sendt pr. e-mail af samme dato klagede du på vegne af [klager] over prisfastsættelsen på fjernvarmen fra det flisfyrede fjernvarmeanlæg under etablering på [værket]. Klagen omfattede også forhold vedrørende varmemforsyningsplanlægning.

Klagen er sendt i kopi til Energistyrelsen og LLO.

Sekretariatet for Energitilsynet skal oplyse, at [værket] i 2011 henvendte sig til Energitilsynet om [værkets] planer om at etablere et flisfyret varmforsyningsanlæg. Sekretariatet svarede på henvendelsen i brev af 18. august 2011. Du modtog i e-mail af 26. juni 2013 kopi af sekretariatets svar.

På det grundlag der forelå ved besvarelsen af 18. august 2011 var det som anført i e-mailen af 26. juni 2013 sekretariatets vurdering, at varmforsyningsanlægget efter varmforsyningsloven skulle defineres som en blokvarmecentral. Derudover ville anlægget efter sin projekterede karakter være omfattet af reglerne i bekendtgørelse nr. 1332 af 2. december 2010 om undtagelse af biogasanlæg og blokvarmecentraler fra kapitel 4 i lov om varmforsyning (undtagebekendtgørelsen).

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 5 af 17

Det retlige grundlag for besvarelsen fremgår af besvarelsen.

I e-mailen af 26. juni 2013 oplyste sekretariatet, at varmforsyningslovens bestemmelser om forbrugerindflydelse findes i lovens kapitel 4 b. Bestemmelserne om forbrugerindflydelse er således en del af varmforsyningslovens kapitel 4.

I e-mailen af 26. juni 2013 oplyste sekretariatet afslutningsvis, at skulle anlægget ved idriftsættelsen ikke have den forudsatte projekterede karakter, var du velkommen til at rette fornyet henvendelse til Energitilsynet. At forsyningen udvides til at omfatte alle udlejningsejendomme ændrer ikke ved sekretariatets vurdering af anlæggets status på det grundlag der foreligger, fordi det i sekretariatets forståelse følger af klagen, at [værket] ejer ejendommene.

Fjernvarmeanlægget er på det grundlag der foreligger ikke omfattet af varmforsyningslovens kapitel 4.

Da der ifølge det oplyste eksisterer et lejerforhold mellem [klager] og [værket], skal sekretariatet henvise foreningen til at prøve klagens prisdel ved Huslejenævnet eller i Boligretten, afhængig af de faktiske huslejereguleringsforhold i området.

Varmeforsyningsplanlægning er et anliggende for kommunen, hvortil sekretariatet skal henvise. '

#### Klagevejledning

Eventuel klage over sekretariatets svar sker til Energiklagenævnet. Klagen skal være indbragt til Energiklagenævnet inden 4 uger fra modtagelsen af

svaret. Energiklagenævnets adresse er Frederiksborggade 15, 1360 København K.

Forretningsordenen for Energiklagenævnet kan ses på Energiklagenævnets hjemmeside [www.ekn.dk](http://www.ekn.dk).

[...]"

Ved e-mail af 24. september 2013 har [klager] ved næstformand [XXX] fremsendt brev af samme dag fra [klager] ved formand [XXX] og næstformand [XXX] til Energiklagenævnet med en klage. Af brevet fremgår følgende:

"[...]

Klage over Energitilsynets afgørelse i sag nr. 4/0920-8901-0713 vedr. afklaring af anmeldelsespligt til Energitilsynet

I Energitilsynets afgørelse af 18. juni 2011 til [værket] begrundes afgørelsen om, at [værket] ikke er anmeldelsespligtig, og således undtaget fra bestemmelserne i varmemforsyningslovens kapitel 4, jf. vfl. § 2, stk. 5, jf. bekendtgørelsens § 2, på følgende måde:

"På baggrund af de foreliggende oplysninger er det vores umiddelbare vurdering, at [værkets] anlæg er en blokvarmecentral, idet det skal forsyne et forudbestemt antal bygninger, jf. vfl. § 2, stk. 1, nr. 4.

Da anlægget udelukkende leverer til institutionens eget forbrug, medfører dette, at blokvarmecentralen er undtaget fra bestemmelserne i varmemforsyningslovens kapitel 4, jf. vfl. § 2, stk. 5, jf. bekendtgørelsens § 2. Dermed er blokvarmecentralen heller ikke anmeldelsespligtig til Energitilsynet i medfør af vfl. § 21, stk. 1."

[Klager] har i skrivelse af 19. august 2013 klaget over ovennævnte afgørelse. Kopi af klagen vedlægges til orientering.

Energitilsynet har i mail af 27. august 2013 overfor [klager] fastholdt deres afgørelse.

[...]

På trods af at fjernvarmeværket er ejet og drevet af [værket], så har Energitilsynet klassificeret værket som kollektivt, men som følge af, at fjernvarmeværket udelukkende skal levere (varme og varmt vand) til institutionens eget forbrug, medfører dette, at blokvarmecentralen er undtaget fra bestemmelserne i varmemforsyningslovens kapitel 4 (inkl. kap. 4B, som vedr. forbrugerindflydelsen).

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 6 af 17

Forbrugerindflydelse er et centralt element i varmemforsyningsloven, men med Energitilsynets afgørelse, sættes 25 lejere/fjernvarmekunder uden for indflydelse/indsigt, idet disse lejere/fjernvarmekunder af Energitilsynet bliver opfattet som værende en del af [værket] "ejendele" – de udlejede huse er godt nok alle ejet af [værket], men lejerne købere og forbrugere noget af den varme og varme vand, som produceres af [værket]. Ved at afskære lejere/fjernvarmekunder fra indflydelse, så har [værket] muligheden for at udnytte situationen ved at kunne overvælte omkostninger på lejerne til fordel for [værket] selv. [Værket] er hovedleverandør af flis til eget værk, og de foreløbig budgetter tyder på en grov udnyttelse af denne position. Det, som lejerne/fjernvarmekunderne i denne sammenhæng også er betænkelige overfor, er brugen af ordet "kollektivt varmemforsyningsanlæg", når anlægget ifølge Energitilsynet kun leverer til [værkets] eget forbrug. Der synes at være en indbygget modsætning i denne titulering.

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 7 af 17

[Klager] anmoder hermed Energiklagenævnet om at omgøre Energitilsynets afgørelse.

[...]"

[Værket] har ved e-mail af 13. januar 2014 til Energiklagenævnet oplyst, at det flisfyrede fjernvarmeanlæg er etableret og opfylder de forudsætninger, der lå til grund for henvendelsen til Energitilsynet i 2011, dog at anlæggets kapacitet blev på 750 kW i stedet for 500 kW.

Energitilsynet har ikke haft bemærkninger til sagen.

Energistyrelsen har ved e-mail af 3. marts 2014 orienteret Energiklagenævnet om en henvendelse ved e-mail af 1. marts 2014 fra [klager] ved næstformand [XXX] med en korrespondance med Energistyrelsen, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter samt en afgørelse af 5. februar 2014 fra Huslejenævnet i [XXX] Kommune. Energistyrelsens e-mail vedlægges som bilag.

#### **Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse**

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse er vedlagt som bilag i forlængelse af denne afgørelse (side 13 ff.).

#### **Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen**

Det fremgår af klagers brev af 24. september 2013 til Energiklagenævnet, at klagen drejer sig om EKN besvarelse af 18. juni 2011, ET j.nr. 4/0920-8901-0713.

Energiklagenævnet kan kun behandle klager over afgørelser i forvaltningsretlig forstand, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Energiklagenævnet finder, at Energitilsynets besvarelse af 18. juni 2011 til [værket] ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Nævnet har herved lagt vægt på, at det af besvarelsen fremgår, at der er tale om en vejledende udtalelse.

Nævnet kan derfor ikke behandle klagen over Energitilsynets besvarelse af 18. juni 2011.

Energiklagenævnet lægger til grund, at klagen til Energiklagenævnet fra [klager] også angår Energitilsynets besvarelse af 27. august 2013 til [klager]. Energitilsynets besvarelse af 27. august 2013 angår en klage af 19. august 2013 fra [klager] over prisen for fjernvarme fra det flisfyrede fjernvarmeanlæg, der var under opførelse på [værket], og manglende forbrugerindflydelse på dette værk.

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 8 af 17

Energiklagenævnet bemærker hertil følgende:

Energiklagenævnet har i flere sager taget stilling til, at Energitilsynet alene har pligt til at realitetsbehandle henvendelser/klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Heraf følger således, at Energitilsynet som minimum må foretage en vurdering af, om en henvendelse/klage rejser en sådan mistanke. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelser af 15. december 2008, j.nr. 1021-21 og 1021-28<sup>3</sup>.

Energiklagenævnet kan, som nævnt ovenfor, kun behandle klager over afgørelser i forvaltningsretlig forstand, jf. varmeforsyningslovens § 26, stk. 1. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Energitilsynets afvisning af en henvendelse/klage på baggrund af, at der efter tilsynets vurdering ikke er en konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd, efter almindelig forvaltningsretlig praksis alene er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, såfremt tilsynet har iværksat skridt til at oplyse sagen nærmere, eller i øvrigt har anlagt mere konkrete retlige betragtninger om de spørgsmål, som henvendelsen rejser. Energiklagenævnet kan herved bl.a. henise til en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand, FOU 1994.143<sup>4</sup>.

Forinden Energitilsynet sendte sin besvarelse af 27. august 2013 til [klager], foretog Energitilsynet ingen sagsbehandlingsskridt og inddrog ikke andre parter. Energitilsynet har således ikke iværksat skridt til at oplyse sagen nærme-

---

<sup>3</sup> Afgørelserne er offentliggjorte på Energiklagenævnets hjemmeside: [www.ekn.dk](http://www.ekn.dk) under menupunktet "Afgørelser".

<sup>4</sup> Udtalelsen fra Folketingets Ombudsmand er offentliggjort på hjemmeside: [www.retsinformation.dk](http://www.retsinformation.dk).

re og har ikke anlagt mere konkrete retlige betragtninger om de spørgsmål, som henvendelsen rejser.

Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at Energitilsynets besvarelse af 27. august 2013 ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, der kan indbringes for Energiklagenævnet. Der er således alene tale om en besvarelse, der henviser til tidligere vejledende udtalelser. Da Energiklagenævnet som anført alene kan behandle klager over afgørelser, kan Energiklagenævnet ikke behandle klagen over besvarelsen af 27. august 2013.

Energiklagenævnet bemærker, at Energitilsynet i tilsynets besvarelse heller ikke ses at have omtalt besvarelsen som en afgørelse. Energitilsynet har dog givet klagevejledning til Energiklagenævnet. Det er imidlertid Energiklagenævnet, der som klageinstans vurderer og afgør, om en besvarelse fra Energitilsynet er en afgørelse, der kan indbringes for nævnet. Energiklagenævnet er således ikke bundet af, at Energitilsynet har oplyst en klagevejledning.

På baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen finder Energiklagenævnet dog anledning til at videresende [klagers] klage af 24. september 2013 til videre behandling hos Energiklagetilsynet som rette instans, jf. forvaltningslovens<sup>5</sup> § 7, stk. 2. Af denne bestemmelse fremgår, at en forvaltningsmyndighed, der modtager en skriftlig henvendelse, der ikke vedrører dens sagsområde, så vidt muligt videresender henvendelsen til rette myndighed. Baggrunden for videresendelse er følgende:

Energiklagenævnet forstår klagen sådan, at [klager] mener, at det nyopførte flisfyrede fjernvarmeværk på [værket] ikke opfylder forbrugerindflydelseskra-vene i varmemforsyningslovens kapitel 4 b. Bestemmelserne §§ 23g-k findes i varmemforsyningslovens kapitel 4 b.

Energiklagenævnet kan vejledende oplyse, at driften af visse anlæg til fremfø- ring af opvarmet vand eller damp, der ikke er kommunalt ejet eller ejet af for- brugerne, skal udøves i et selvstændigt selskab, jf. varmemforsyningslovens § 23g, stk. 1. Klima- energi- og bygningsministeren kan dog dispensere fra kra- vet om udskilles i et selskab, såfremt særlige forhold tilsiger det, jf. § 23g, stk. 2. Forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet visse anlæg til fremføring af op- varmet vand eller damp, har indflydelse på sådanne selskaber efter bestem- melserne i varmemforsyningslovens §§ 23h-j; enten via repræsentation med et flertal i selskabets bestyrelse eller etablering af et forbrugerrepræsentantskab. Varmeforsyningslovens § 23k, stk. 1, bestemmer, at vedtægterne for en virk- somhed, der ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal inde-

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 9 af 17

---

<sup>5</sup> Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014.

holde nærmere bestemmelser, der sikrer gennemførelsen §§ 23h-j. Hvis der er uenighed om, hvorvidt en fremføringsvirksomheds vedtægter opfylder indflydelseskra-vene, kan vedtægterne forelægges Energitilsynet, der træffer afgørelse om spørgsmålet, jf. § 23k, stk. 4.

Energiklagenævnet forstår på denne baggrund klagen således, at [klager] ønsker Energitilsynets stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt det nyopførte flisfyrede fjernvarmeværk på [værket] opfylder forbrugerindflydelseskra-vene, jf. § 23k, stk. 4. Energitilsynet ses ikke at have opfattet [klagers] henvendelse som en indbringelse efter varmemforsyningslovens § 23k, stk. 4. Energiklagenævnet finder det derfor rigtigst, at [klagers] klagepunkt sendes til Energitilsynet til videre behandling som rette instans, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2. Energiklagenævnet har ikke herved taget stilling til, om [klager] - eller et eller flere af foreningens medlemmer - er en berettiget part til at kunne indbringe en sådan uenighed for Energitilsynet til afgørelse efter varmemforsyningslovens § 23k, stk. 2, eller om det nyopførte varmeanlæg på [værket] i øvrigt er omfattet af kravet i varmemforsyningslovens § 23g, stk. 1, om, at driften skal udøves i et selvstændigt selskab.

Energiklagenævnet kan i øvrigt vejledende oplyse, at det er kommunalbestyrelsen i [XXX] Kommune, der fører tilsyn med indretningen og driften af kollektive varmemforsyningsanlæg, jf. varmemforsyningslovens § 25, stk. 1. [Klager] kan eventuelt kontakte kommunen for nærmere vejledning om udstrækningen af denne tilsynsforpligtelse og spørgsmålet om forbrugerindflydelse.

Energiklagenævnet kan desuden vejledende oplyse, at lejerne hos [værket], der aftager varme, eventuelt kan kontakte det private brancheankenævn: Ankenævnet på energiområdet<sup>6</sup>, om mulighed for at klage til dette ankenævn over varmeregningen. Ankenævnet behandler klager fra private forbrugere vedrørende forbrugeraftaler om køb og levering af blandt andet varme. Det er dog en forudsætning for klage, at den private forbruger står i direkte kunde-forhold med det energiselskab, der klages over. På ankenævnets hjemmeside<sup>7</sup> er der nærmere vejledning herom, hvor der blandt andet oplyses følgende:

”[...]

Den private forbruger skal stå i **direkte kundeforhold** med det energisel-skab, der klages over.

Ved direkte kundeforhold menes, at kunden skal være tilmeldt direkte hos det indklagede energiselskab. Der skal således være etableret et direkte rets-

---

<sup>6</sup> Kontaktoplysninger: Ankenævnet på energiområdet, [www.energianke.dk](http://www.energianke.dk), Carl Ja-cobsens Vej 35, 2500 Valby. Telefonnr. 4171 5000. E-mail [post@energianke.dk](mailto:post@energianke.dk).

<sup>7</sup> <http://www.energianke.dk/Vil-du-klage/Klagebehandling>

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 10 af 17

forhold mellem parterne, der er baseret på et aftalegrundlag. Det betyder, at en lejer ikke kan klage til ankenævnet, hvis det er boligselskabet eller udlejer, der er tilmeldt som kunde hos energiselskabet. Disse forhold er underlagt lejeloven, hvorfor lejereren må henvises til huslejenævnet/boligretten. Ligeledes kan Ankenævnet heller ikke behandle klager fra ejere af ejerlejligheder og andelsboliger, hvor det er ejerlejligheds- eller andelsboligforeningen, der er tilmeldt som kunde. Klage kan ikke indgives af offentlige myndigheder eller offentlige institutioner.  
[...]"

#### *Sagsbehandlingstiden ved Energiklagenævnet*

Sagsbehandlingstiden ved Energiklagenævnet har desværre været længere end de målsætninger, som nævnet har for lignende sager. Nævnet bestræber sig således på, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2014 ikke overstiger 7 måneder. Denne målsætning har nævnet ikke kunnet opfylde i den foreliggende sag. Mange nye sager og ressourcekrævende sager samt medarbejderskift har medført, at sagsbehandlingstiden desværre er blevet længere i denne sag. Det beklager Energiklagenævnet.

#### **Energiklagenævnets afgørelse**

Energiklagenævnet kan ikke behandle klagen, der afvises fra realitetsbehandling ved Energiklagenævnet. Klagen videregendes dog til Energitilsynet til behandling, jf. ovenfor og forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter § 6, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside. Afgørelsen sendes til orientering til Energistyrelsen.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter tilslutningsbekendtgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 22, stk. 5, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Med venlig hilsen

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 11 af 17

Poul K. Egan  
Nævnformand

I dennes fravær og efter bemyndigelse underskrevet af

Henrik Chieu  
Sekretariatschef

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 12 af 17

### **Bilag – Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse**

Elforsyningslovens<sup>8</sup> §§ 78 og 80 beskriver Energitilsynets funktion og nedsættelse. Bestemmelserne gælder også Energitilsynets virksomhed inden for varmeforsyningslovens område. Af lovens § 78 fremgår følgende:

”[...]

*Energitilsynet*

**§ 78.** Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter transport- og energiministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister. [...]”

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Af lovens § 80 fremgår endvidere:

Side 13 af 17

”[...]

**§ 80.** Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. [...]”

### **Energiklagenævnets praksis**

Energiklagenævnet har i en række sager taget stilling til, om Energitilsynet har pligt til at realitetsbehandle henvendelser og klager, som tilsynet modtager. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 15. december 2008, j.nr. 1021-21. Af denne afgørelse fremgår bl.a. følgende:

”[...]

#### **Energiklagenævnets bemærkninger**

Energitilsynet er nedsat i medfør af elforsyningsloven § 78. Af bestemmelsens stk. 1 fremgår, at der til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsættes et Energitilsyn. Det fremgår endvidere af elforsyningslovens § 80, at Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

Varmeforsyningsloven og de øvrige love, som Energitilsynet fører tilsyn med, indeholder ikke på samme måde som elforsyningsloven specifikke bestemmelser om Energitilsynets tilsyns- og klagefunktion. Det er dog Energiklagenævnets opfattelse, at de generelle bestemmelser i elforsyningslovens §§ 78 og 80 om Energitilsynets funktioner og nedsættelse finder anvendelse på Energitilsynet som sådan, uafhængig af, hvilket lovområde Energitilsynet

---

<sup>8</sup> Lovbekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013 om elforsyning med senere ændringer.

konkret behandler sager efter. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at Energitilsynet blev nedsat med hjemmel i elforsyningsloven, og at det derfor er naturligt, at generelle bestemmelser om Energitilsynets funktioner m.v. findes i elforsyningsloven. Det følger ligeledes af ordlyden af elforsyningslovens § 78, stk. 1, at Energitilsynet varetager tilsyns- og klagefunktioner på *energiområdet*.

Tilsynsmyndigheder har efter almindelig forvaltningsretlig praksis som sådan ikke pligt til at behandle alle klager. Det er fast antaget vedrørende tilsynsordninger, hvor én forvaltningsmyndighed fører tilsyn/kontrol med en anden forvaltningsmyndighed. Det samme må antages at være udgangspunktet i forhold til et lovbestemt tilsyn med en erhvervssektor – som Energitilsynets virksomhed er udtryk for – medmindre en konkret fortolkning af den enkelte tilsynsbestemmelse måtte ændre herved. Dette udgangspunkt, hvorefter en tilsynsmyndighed ikke har pligt til at behandle klager eller andre henvendelser, gælder uanset, om den person, som klager, må anses for at have en væsentlig og individuel interesse i det forhold, der klages over (partsstatus/klageberettiget til Energitilsynet). Der henvises herved til Folketingets Ombudsmands udtalelse i Folketingets Ombudsmands Beretning 1990, side 83 ff. (FOB 1990.83). Udtalelsen findes bl.a. på det fælles statslige retsinformationssystem, [www.retsinfo.dk](http://www.retsinfo.dk) under betegnelsen FOU 1990.83.

For så vidt angår en nærmere fortolkning af de generelle tilsynsbestemmelser i elforsyningslovens § 78, stk. 1, og § 80 finder Energiklagenævnet, at disse ikke pålægger Energitilsynet en pligt til at behandle klagesager. Energiklagenævnet har herved navnlig lagt vægt på, at det af elforsyningslovens § 80 følger, at Energitilsynet bl.a. på baggrund af en klage *kan* tage en sag op. Energiklagenævnet skal i det hele henvise til "Elforsyningsloven med kommentarer" af Bent Ole Gram Mortensen, 2. udgave 2004, Jurist- og Økonomforbundets forlag side 439 ff. Energiklagenævnet finder endvidere, at anvendelsen af udtrykket "klagefunktion" i elforsyningslovens § 78, stk. 1, ikke uden en nærmere præcisering i lovens forarbejder med tilstrækkelig klarhed pålægger Energitilsynet en egentlig pligt til at behandle klager. Energiklagenævnet bemærker hertil, at lovgivningen på det energiretlige område kan indeholde særskilte bestemmelser, som i konkrete tilfælde medfører en pligt for Energitilsynet til at behandle klager (f.eks. varmforsyningslovens § 23 k, stk. 4). En sådan pligt følger dog som an-

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 14 af 17

ført ovenfor ikke af de generelle tilsynsbestemmelser i elforsyningslovens § 78, stk. 1, og § 80.

...

En tilsynsmyndighed som Energitilsynet har alene pligt til at realitetsbehandle henvendelser/klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Heraf følger, at en myndighed som minimum må foretage en vurdering af, om en henvendelse/klage rejser en sådan mistanke. Der henvises herved til FOB 1990.83 (se nærmere ovenfor), hvori det i en sag vedrørende Monopoltilsynet og Industriministeriet udtales, at det næppe er muligt at præcisere omfanget af pligten til at behandle konkrete sager nærmere end til, at der på den ene side ikke er pligt til at behandle alle klager eller andre henvendelser, hvor der er påstand om, at loven overtrædes, mens der på den anden side er pligt til at realitetsbehandle henvendelser, hvor der rejses konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning.  
[...]"

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 15 af 17

Afgørelsen er offentliggjort i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside: [www.ekn.dk](http://www.ekn.dk), under menupunktet afgørelser. Afgørelsen omtaler endvidere en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand. Udtalelsen kan bl.a. findes på det fælles statslige retsinformationssystem, [www.retsinfo.dk](http://www.retsinfo.dk) under betegnelsen FOU 1990.83.

### **Forbrugerindflydelse**

Varmeforsyningslovens kapitel 4 b indeholder følgende bestemmelser om forbrugerindflydelse:

"[...]

**§ 23 h.** Flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal vælges af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af en eller flere kommunale bestyrelser i virksomhedens forsyningsområde i kraft af disses udøvelse af deres ejerbeføjelser på virksomhedens generalforsamling eller på anden måde. Flertallet kan også vælges af forbrugere og en eller flere kommunale bestyrelser i forening.

*Stk. 2.* Indflydelseskravet i stk. 1 anses for opfyldt, hvis bestyrelsen i en virksomhed som nævnt i stk. 1, der drives i andelsselskabsform, udpeges af et repræsentantskab, der er valgt af andelshaverne i forsyningsområdet. Det samme gælder for en virksomhed som nævnt i stk. 1, der drives som

en selvejende institution eller i foreningsform, hvis bestyrelsen udpeges af repræsentanter, der er valgt af en eller flere kommunale bestyrelser i forsyningsområdet, af en flerhed af forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af sådanne kommunale bestyrelser og forbrugere i forening. Det samme gælder for et kommunalt anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp.

*Stk. 3.* I en virksomhed som nævnt i stk. 1, der ejes gennem en eller flere juridiske personer, anses indflydelseskravet for opfyldt, hvis flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den øverste juridiske person er valgt eller udpeget på den i stk. 1 eller 2 nævnte måde og denne bestyrelse direkte eller indirekte vælger virksomhedens bestyrelse.

*Stk. 4.* En virksomhed som nævnt i stk. 1, der er ejet af forbrugere, kommuner eller en selvejende institution, og som er koncernforbundet med en netvirksomhed med bevilling i henhold til § 19 i lov om elforsyning, kan i stedet for på den i stk. 3 nævnte måde opfylde kravet om forbrugerindflydelse på følgende måde:

- 1) Forbrugerne, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, skal vælge mindst to medlemmer af virksomhedens bestyrelse enten direkte eller via et repræsentantskab, og
- 2) forbrugerne, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller, såfremt virksomheden er kommunalt ejet, kommunalbestyrelserne i virksomhedens forsyningsområde skal deltage i valget af flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den øverste juridiske person, og denne bestyrelse vælger herefter direkte eller indirekte virksomhedens bestyrelse.

*Stk. 5.* I stedet for at forbrugerne vælger mindst 2 medlemmer af virksomhedens bestyrelse efter stk. 4, nr. 1, kan et repræsentantskab, som vælger flertallet af bestyrelsen for den øverste juridiske person efter stk. 4, nr. 2, vælge mindst 2 forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, som medlemmer af virksomhedens bestyrelse.

*Stk. 6.* De i stk. 4, nr. 1, eller stk. 5 nævnte medlemmer skal have samme rettigheder og pligter som de øvrige bestyrelsesmedlemmer.

*Stk. 7.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan dispensere fra indflydelseskravet i stk. 1, såfremt særlige hensyn tilsiger det.

**§ 23 i.** Såfremt forbrugere eller kommunale bestyrelser eller disse i forening ikke har den i § 23 h nævnte indflydelse i virksomheden, skal der etableres et forbrugerrepræsentantskab. Forbrugerrepræsentantskabet skal bestå af 11 medlemmer valgt af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, og har til opgave at vælge flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i virksomheden.

*Stk. 2.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for forbrugernes valgret og valgbarhed samt om varigheden af forbrugerrepræsentantskabsmedlemmernes mandat.

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 16 af 17

*Stk. 3.* Forbrugerrepræsentantskabets valg af bestyrelsesmedlemmer kan alene ske blandt kandidater opstillet af medlemmerne af forbrugerrepræsentantskabet. Bestyrelsesmedlemmerne vælges for en periode svarende til den periode, der efter vedtægterne gælder for andre bestyrelsesmedlemmer.

*Stk. 4.* Hvis virksomheden drives i aktieselskabsform, finder selskabslovens § 120, stk. 1, ikke anvendelse.

**§ 23 j.** Et forbrugerrepræsentantskab efter § 23 i, stk. 1, skal vælges første gang senest seks måneder efter, at virksomheden ikke opfylder det i § 23 h nævnte indflydelseskrav. Forbrugerrepræsentantskabet vælger flertallet af virksomhedens bestyrelsesmedlemmer inden for en frist på fire uger.

*Stk. 2.* Virksomheden skal drage omsorg for at etablere et forbrugerrepræsentantskab efter § 23 i.

**§ 23 k.** Vedtægterne for en virksomhed, der ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal indeholde nærmere bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af §§ 23 h-j.

*Stk. 2.* Valg af bestyrelsesmedlemmer efter §§ 23 h-23 j skal ske på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug.

*Stk. 3.* En virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, der er ejet af forbrugere, kommuner eller en selvejende institution, kan i stedet for de i stk. 2 nævnte valgeregler anvende valgeregler, der giver enhver tilsluttet forbruger lige indflydelse uanset forbrug, jf. § 44, stk. 2, i lov om elforsyning, når

- 1) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, er koncernforbundet med en netvirksomhed med bevilling i henhold til § 19 i lov om elforsyning,
- 2) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, opfylder kravet om forbrugerindflydelse på måden, som er nævnt i § 23 h, stk. 3-5, og
- 3) netvirksomheden opfylder kravet om forbrugerindflydelse på den i § 41, stk. 3, i lov om elforsyning nævnte måde.

*Stk. 4.* I tilfælde af uenighed mellem forbruger og virksomhed om, hvorvidt vedtægterne opfylder de i stk. 1-3 anførte krav, kan sagen af parterne indbringes for Energitilsynet.

[...]"

---oOo---

**27. august 2014**

J.nr. 1021-13-115-12

HCH-EKN

Side 17 af 17